

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

S.T.S./Hollanda – 277/05

Karar 7.6.2011 [3. Daire]

Madde 5

Madde 5-4

Tutukluluğun yasaya uygunluğu denetimi

Kısa bir süre içerisinde denetim

Yüksek Mahkeme önündeki bir yargılamanın süresinin aşırı uzunluğu ve izin verilen tutukluluk süresinin dolmasından sonra tutukluluğa devam edilmesine karşı yapılmış bir başvuruyu incelemenin reddi: *İhlal*

Olaylar – Ekim 2002 tarihinde, bir hâkim, ağır davranış problemlerine sahip reşit olmayan başvurunun, tedavi amacıyla, gözetim altına alınmasına izin vermiştir. Bu tedbirin üç aylık olan ilk süresi, hâkimin Ekim 2003 tarihinden başlamak üzere bir yıllığına yenilenmesini emrettiği zamana kadar, birçok sefer uzatılmıştır. Aralık 2003 tarihinde, istinaf mahkemesi, bu süreyi 1 Mayıs 2004 tarihine kadar indirmiştir. Ocak 2004'ün ortalarında, başvuru Yargıtay'a temyiz başvurusu yapmıştır. Kasım 2004 tarihinde, Yargıtay, o arada istinaf mahkemesinin öngörmüş olduğu sürenin bitmesi gerekçesiyle, temyiz talebini menfaat yokluğundan atmıştır.

Hukuk – Madde 5 § 4

a) *Yargılamanın çabukluğu* – İstinaf mahkemesinin farklı kaynaklardan bilgi edinmesi ve çeşitli tarafların yargılamaya etkili olarak katılmalarına izin vermesi gerektiği dikkate alındığında, davaya 63 günlük bir sürede bakmış olması, tek başına ele alındığında, çabukluk kriteri çerçevesinde eleştirilecek bir durum değildir. Ancak Yargıtay önünde, başvurunun temyiz dilekçesini vermesinden itibaren, 294 gün süren yargılama için aynı şeyi söylemek mümkün değildir. Böyle bir süre tek başına aşırı uzun bir süredir. Nedeni ne olursa olsun, ulusal adli makamlar, acele davaların hızlı bir şekilde incelenmelerini sağlamak için, özellikle de kişi özgürlüğünün söz konusu olduğu durumlarda, gerekli idari tedbirleri almalıdırlar.

Sonuç: İhlal (Oybirliğiyle).

b) *Başvuru yolunun etkililiği* – İstinaf mahkemesinin başvurunun gözetim altına alınmasına verdiği iznin geçerlilik süresinin – altı ay – bitmesine üç buçuk aydan az bir süre kala, başvuru Yargıtay'a temyiz başvurusunda bulunmuştur. Ancak, Yargıtay'ın, makul olarak, bu süre aralığı içerisinde neden karar veremediğini açıklamaya izin veren hiçbir neden

sunulmamıştır. Söz konusu iznin süresinin bitmesinden önce kesin bir karar verilmemiş olması, başvuru temyiz başvurusunu, önleyici ve hatta tazmin edici bir başvuru olarak, uygulamada, tamamen yetersiz kılmaya, tek başına, yetmiştir.

Öte yandan, bu temyiz başvurusunun menfaat yokluğu nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar vermekle, Yargıtay, bu başvuruyu, o zamana kadar muhafaza etmiş olabileceği, bütün etkilerden yoksun bırakmıştır. Eski bir tutuklunun, serbest bırakılmasından sonra bile, tutukluluğunun yasaya uygunluğu üzerine karar verilmesinde çok rahat bir biçimde hukuki bir menfaati olabilir. Örneğin, 5 § 5 maddesinin güvenceye aldığı “tazminat hakkı” çerçevesinde başvuru böyle bir karara ihtiyaç duyabilir, çünkü yetkili bir makam tarafından verilmiş bütün tutuklamaların yasal olduğuna ilişkin iç hukukta öngörülen varsayımı tersine çevirecek adli bir karara ihtiyaç duyacaktır. Dolayısıyla, başvuru tutukluluğunun yasal olduğunu incelemek için başvurduğu yol “etkili” değildir.

Sonuç: İhlal (Oybirliğiyle).

Madde 41 – Manevi zarar için 2 000 EUR.

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce’dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi’nin insan haklarına destek Fonu’nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme’yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC’un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu’na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l’Europe/Cour européenne des droits de l’homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l’homme sont le français et l’anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l’homme du Conseil de l’Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l’homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l’a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l’affaire soit cité en entier et s’accompagne de l’indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l’homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l’adresse suivante: publishing@echr.coe.int.